

4. Ridiculi forent, qui aut pericula fugerent, aut vitæ salvandæ media quæerent. Nam quod fit necessitate planè inevitabili, id neq; mediis ullis protrahi potest.

Rejicimus proinde meritò impiam & erroneam vulgi sententiam, nempe fatalem & certum terminum vitæ nostræ esse præfixum, ita, ut prout Deus cuilibet terminum & horam mortis præfixerit, ita necessario mori cogatur, denn sein Stündlein sey ihm also aufgesetzt. Sic enim, ut dictum, promissiones Dei de longævitate: sic comminationes de abbreviatione vitæ impiorum: sic medicorum consilia, & ipsorum medicamentorum vires, sic preces piorum prorsus essent vanæ, irritæ, & supervacaneæ: Qvin culpa quoq; in Deum ipsum redundaret, si quis αὐτοφόνος sibi ipsi manus violentas inferret, propterea quod terminus iustæ vitæ à Deo sic ipsi esset præfixus. Notetur ergò cuilibet homini certum præfixum esse terminum sed non fatalem. Vide de humanæ vitæ termino Doct. Balth. Meisnerum in dissertatione de Legibus pag. 108. seq.